# ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
## MICHAEL B. ELMER
## της 14ης Νοεμβρίου 1996 *

1. Στην παρούσα υπόθεση η Pretura circondariale di Verona (Ιταλία) υποβάλλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία διαφόρων διατάξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή των κανονισμών περί πριμοδοτήσεων για τον ακατέργαστο καπνό. Το ερώτημα ανέκυψε λόγω αμφιβολιών που υφίστανται ως προς τη γεωργική ισοτιμία που ισχύει για τον υπολογισμό της πριμοδοτήσεως την οποία πρέπει να καταβάλει στους παραγωγούς η ένωση παραγωγών που παρέδωσε τον ακατέργαστο καπνό των παραγωγών στην επιχείρηση μεταποιήσεως.

**Ο βασικός κανονισμός**

2. Κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού [1] (στο εξής: βασικός κανονισμός), στους παραγωγούς ακατέργαστου καπνού χορηγούνται μέσω των επιχειρήσεων μεταποιήσεως ενισχύσεις, υπό μορφή πριμοδοτήσεων, για την παράδοση καπνού σε φύλλα στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως.

3. Τα άρθρα 5, 6, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζουν τα εξής:

«*Άρθρο 5*

Για να χορηγηθεί η πριμοδότηση πρέπει να πληρούνται συγκεκριμένα οι ακόλουθοι όροι:

(...)

β) να πληρούνται οι ποιοτικές απαιτήσεις·

γ) να παραδίδεται ο καπνός σε φύλλα από τον παραγωγό στην επιχείρηση πρώτης μεταποιήσεως με βάση μια σύμβαση καλλιέργειας.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η δανική.

1 — ΕΕ L 215, σ. 70, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 415/96 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1996, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92 για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού και τον καθορισμό των κατωφλίων εγγύησης για τον καπνό σε φύλλα για κάθε ομάδα ποικιλιών καπνού συγκομιδής 1996 και 1997 (ΕΕ L 59, σ. 3).

*Άρθρο 6*

1. Η σύμβαση καλλιέργειας περιλαμβάνει τουλάχιστον:

— την ανάληψη υποχρέωσης της επιχείρησης πρώτης μεταποίησης να καταβάλει στον καπνοκαλλιεργητή, επιπλέον της τιμής αγοράς, ένα ποσόν ίσο προς την πριμοδότηση κατά την παράδοση για την ποσότητα η οποία αναφέρεται στη σύμβαση και πράγματι παραδίδεται·

— την ανάληψη υποχρέωσης του καπνοκαλλιεργητή να παραδώσει στην επιχείρηση πρώτης μεταποίησης τον ακατέργαστο καπνό που ανταποκρίνεται στις ποιοτικές απαιτήσεις.

*Άρθρο 12*

1. Για να συγκεντρωθεί η προσφορά και να προσαρμοστεί στις ποιοτικές ανάγκες της αγοράς, χορηγείται ειδική βοήθεια ύψους 10 % της πριμοδότησης όταν οι συμβάσεις καλλιέργειας συνάπτονται μεταξύ μιας επιχείρησης πρώτης μεταποίησης και μιας αναγνωρισμένης ομάδας παραγωγών και οι παραδόσεις που αποτελούν αντικείμενο των συμβάσεων αυτών καλύπτουν τη συνολική παραγωγή των μελών της εν λόγω ομάδας.»

**Ο εκτελεστικός κανονισμός**

4. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3478/92 της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1992, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδοτήσεως στον τομέα του ακατέργαστου καπνού [2] (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), περιλαμβάνει τις εξής διατάξεις που είναι κρίσιμες στην προκειμένη υπόθεση:

«(...) πρέπει να προβλεφθεί ότι το ποσό της πριμοδοτήσεως, εκφρασμένο σε εθνικό νόμισμα, είναι το ίδιο για όλους τους παραγωγούς που παραδίδουν τα καπνά τους στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου και [το ποσό αυτό πρέπει] να υπολογίζεται [βάσει της ισοτιμίας] που ισχύει στην αρχή της περιόδου εμπορίας» (ένατη αιτιολογική σκέψη).

*«Άρθρο 2*

(...)

2. Η σύμβαση καλλιέργειας συνάπτεται για κάθε ομάδα ποικιλιών, προβλέπει δε ότι η

2 — ΕΕ L 351, σ. 17, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1350/96 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1996, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3478/92 όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδοτήσεων που προβλέπεται στον τομέα του ακατέργαστου καπνού (ΕΕ L 174, σ. 15).

επιχείρηση μεταποίησης υποχρεούται να παραλάβει την ποσότητα καπνού σε φύλλα που προβλέπεται στη σύμβαση, ο δε παραγωγός ή η ένωση παραγωγών οφείλει να παραδώσει στην επιχείρηση μεταποίησης την ποσότητα αυτή, εντός των ορίων της πραγματικής του παραγωγής.

*Άρθρο 6*

Ο καπνός που παραδίδεται στην επιχείρηση μεταποίησης πρέπει να είναι υγιής, ανόθευτος και εμπορεύσιμος και απαλλαγμένος από τα χαρακτηριστικά που εμφαίνονται στο παράρτημα II. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν επί αυστηρότερων ποιοτικών απαιτήσεων.

3. Η σύμβαση καλλιέργειας πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

(...)

(...)

*Άρθρο 8*

η) ποιότητα την οποία αφορά η τιμή·

θ) ελάχιστες ποιοτικές απαιτήσεις που συμφωνήθηκαν·

1. Το ποσό της πριμοδότησης που πρέπει να καταβάλει κάθε επιχείρηση μεταποίησης στον παραγωγό (...) υπολογίζεται βάσει του βάρους του καπνού σε φύλλα ποικιλίας που αντιστοιχεί στην απαιτούμενη ελάχιστη ποιότητα και έχει παραληφθεί από την επιχείρηση μεταποίησης (...).

(...)

(...)

*Άρθρο 9*

ια) προθεσμία πληρωμής της τιμής αγοράς, η οποία πάντως δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα μετά το πέρας κάθε παράδοσης.

1. Εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, ο παραγωγός οφείλει να έχει παραδώσει το σύνολο της παραγωγής του στην επιχείρηση πρώτης μεταποίησης το αργότερο στις 15 Μαΐου του έτους που έπεται του έτους συγκομιδής, ειδάλλως χάνει το δικαίωμά του επί της πριμοδότησης.

(...)

(...)

*Άρθρο 10*

1. Ποσό ίσο προς την πριμοδότηση καταβάλλεται από την επιχείρηση μεταποίησης στον παραγωγό σε προθεσμία ενός μηνός μετά το πέρας κάθε συμβατικής παράδοσης (...).

(...)

*Άρθρο 12*

1. Το ποσό των πριμοδοτήσεων που καταβάλλονται στους παραγωγούς επιστρέφεται στην επιχείρηση μεταποίησης, κατόπιν αιτήσεώς της, μετά από προσκόμιση της βεβαιώσεως ελέγχου που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές, αφού επαληθευθούν όλες οι παραδόσεις μιας συγκομιδής προς αυτή την επιχείρηση για τη σχετική ομάδα ποικιλιών (...).»

**Ο κανονισμός περί ποσοστώσεων**

5. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3477/92 της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1992, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ποσοστώσεων στον τομέα του ακατέργαστου καπνού για τη συγκομιδή των ετών 1993 και 1994 [3] (στο εξής: κανονισμός περί ποσοστώσεων), περιέχει ορισμένες διατάξεις σχετικές με τον καθορισμό των ποσοστώσεων μεταποιήσεως και την κατανομή των ποσοστώσεων παραγωγής, ορίζει δε στο άρθρο 2, τρίτη περίπτωση, τα εξής:

«*Άρθρο 2*

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

(...)

— παραγωγός: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα αυτών των προσώπων που παραδίδει σε επιχείρηση μεταποιήσεως ακατέργαστο καπνό, τον οποίο έχει παραγάγει το ίδιο ή ένα από τα μέλη της ομάδας, στο πλαίσιο καλλιεργητικής σύμβασης που έχει συναφθεί από το ίδιο ή στο όνομά του

(...).»

**Ο κανονισμός περί της ειδικής ενισχύσεως**

6. Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 84/93 της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 1993, για την ειδική ενίσχυση

3 — ΕΕ L 351, σ. 11.

που θα χορηγηθεί στις ομάδες παραγωγών στον τομέα του ακατέργαστου καπνού [4] (στο εξής: κανονισμός περί ειδικής ενισχύσεως), ορίζει τα εξής:

«*Άρθρο 2*

(...)

2. Η διοχέτευση των αγαθών στην αγορά (...) καλύπτει τουλάχιστον τις ακόλουθες δραστηριότητες:

— σύναψη εκ μέρους της ένωσης, εξ ονόματός της και για λογαριασμό της, των συμβάσεων καλλιέργειας για το σύνολο της παραγωγής των μελών της ομάδας·

— προσκόμιση όλης της παραγωγής των μελών στην ομάδα, κατόπιν προετοιμασίας σύμφωνα με κοινούς κανόνες, με σκοπό την παράδοσή της στους μεταποιητές.»

**Ο κανονισμός περί της ισοτιμίας**

7. Ο κανονισμός (ΕΚ) 3477/93 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1993, για τις γεωργικές ισοτιμίες που θα εφαρμοστούν στον τομέα του καπνού [5] (στο εξής: κανονισμός περί ισοτιμιών), περιλαμβάνει την ακόλουθη διάταξη:

«*Άρθρο 1*

Η γεωργική ισοτιμία που θα εφαρμοστεί για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα της πριμοδοτήσεως και της προκαταβολής επί της πριμοδοτήσεως που αναφέρονται στο άρθρο 3 του [βασικού] κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92 είναι εκείνη που ισχύει την 1η Αυγούστου του έτους συγκομιδής, όσον αφορά τις παραδόσεις που έγιναν έως τις 31 Δεκεμβρίου του έτους αυτού, και εκείνη που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του επομένου έτους όσον αφορά τις μεταγενέστερες παραδόσεις.»

**Η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου**

8. Η Impresa Agricola F. lli Buratti (στο εξής: Buratti) ασχολείται με την καλλιέργεια καπνού και είναι μέλος της ενώσεως καπνοπαραγωγών Tabacchicoltori Associati Veneti soc. coop. arl (στο εξής: ένωση παραγωγών). Τον Μάιο 1993 η ένωση αυτή συνήψε με μια επιχείρηση μεταποιήσεως, την Cooperativa Tabacchi Verona (στο εξής:

4 — ΕΕ L 12, σ. 5.

5 — ΕΕ L 317, σ. 30. Ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει τυπικά την επομένη της ημέρας της δημοσιεύσεώς του στην ΕΕ, δηλ. στις 18 Δεκεμβρίου 1993, ενώ εφαρμόστηκε αναδρομικά από την 1η Ιουλίου 1993.

επιχείρηση μεταποιήσεως), σύμβαση καλλιέργειας για το σύνολο της παραγωγής καπνού ποικιλίας Bright που θα πραγματοποιούσαν τα μέλη της κατά τη συγκομιδή 1993.

9. Στη διάταξη περί παραπομπής δεν περιέχεται κανένα στοιχείο σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν την παράδοση των καπνών. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που περιέχονται στις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, μεταξύ Αυγούστου 1993 και Ιανουαρίου 1994 τα μέλη της ενώσεως παραγωγών παρέδιδαν τον καπνό σε μια αποθήκη της οποίας τη χρήση είχε παραχωρήσει χωρίς αντάλλαγμα η επιχείρηση μεταποιήσεως στην ένωση παραγωγών. Κατά την παράδοση συντάσσονταν αποδεικτικά δελτία, επί των οποίων αναγράφονταν ορισμένα στοιχεία σχετικά με τα καπνά. Επιπλέον, στα δελτία περιλαμβανόταν η ακόλουθη μνεία: «[η επιχείρηση μεταποιήσεως] δηλώνει ότι το παρόν δελτίο δεν σημαίνει ότι αυτή ανέλαβε τον καπνό». Οι συμβάσεις μεταξύ της ενώσεως παραγωγών και της επιχειρήσεως μεταποιήσεως σχετικά με την ταξινόμηση των καπνών υπογράφηκαν στις 28 Ιανουαρίου 1994. Βάσει των δηλώσεων ΦΠΑ της επιχειρήσεως μεταποιήσεως, η μεταβίβαση της κυριότητας του εν λόγω καπνού στην εν λόγω επιχείρηση έγινε στις 7 και στις 31 Ιανουαρίου 1994.

10. Η επιχείρηση μεταποιήσεως κατέβαλε στην ένωση παραγωγών τις πριμοδοτήσεις βάσει της ισοτιμίας που ίσχυε την 1η Αυγούστου 1993 και ισχυρίστηκε, προς αιτιολόγηση της επιλογής της ημερομηνίας αυτής, ότι, όσον αφορά τη σύμβαση καλλιέργειας που είχε συνάψει με την ένωση παραγωγών, δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος κατά τον οποίο γίνεται η «συμβατική παράδοση» στην επιχείρηση μεταποιήσεως, αλλά ο χρόνος κατά τον οποίο γίνεται η «προσκόμιση» στην ένωση παραγωγών.

11. Η Buratti, η οποία κατά το 1993 είχε παραδώσει στην ένωση 88 529 χιλιόγραμμα καπνού, έλαβε από την εν λόγω ένωση τις πριμοδοτήσεις, οι οποίες είχαν υπολογιστεί βάσει της ισοτιμίας που ίσχυε την 1η Αυγούστου 1993. Η Buratti όμως ήταν της γνώμης ότι για τον υπολογισμό των πριμοδοτήσεων έπρεπε να ληφθεί υπόψη η γεωργική ισοτιμία που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου 1994, αφού ο καπνός είχε παραδοθεί στην επιχείρηση μεταποιήσεως τον Ιανουάριο 1994. Για τον λόγο αυτό η Buratti ενήγαγε την ένωση παραγωγών ενώπιον της Pretura circondariale di Verona, με αίτημα να υποχρεωθεί η εν λόγω ένωση να της καταβάλει τη διαφορά μεταξύ της πριμοδοτήσεως που είχε υπολογιστεί βάσει της ισοτιμίας της 1ης Αυγούστου 1993, δηλαδή της πριμοδοτήσεως που είχε υπολογιστεί από την ένωση, και της πριμοδοτήσεως που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της υψηλότερης ισοτιμίας που ίσχυε την 1η Ιανουαρίου 1994.

**Το προδικαστικό ερώτημα**

12. Με διατάξεις της 27ης Ιουλίου και της 4ης Σεπτεμβρίου 1995, η Pretura circondariale di Verona υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 3478/92, και ειδικότερα τα άρθρα 10 και 11, την έννοια ότι η ημερομηνία που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή της γεωργικής ισοτιμίας επί του ποσού της πριμοδοτήσεως μεταποιήσεως είναι η ημερομηνία της παραδόσεως του καπνού από την ένωση παραγωγών στην επιχείρηση μεταποιήσεως ή ότι είναι η ημερομηνία παραδόσεως του προϊόντος

από τον παραγωγό στην ένωση παραγωγών και ποια έννοια έχει ο όρος "συμβατική παράδοση" που χρησιμοποιείται στις εν λόγω διατάξεις;»

13. Το άρθρο 11, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού καταργήθηκε την 1η Ιουλίου 1993 και αντικαταστάθηκε από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 1 του κανονισμού περί ισοτιμιών, το οποίο έχει ανάλογο περιεχόμενο. Όπως προκύπτει από την εν λόγω διάταξη, η ισοτιμία που εφαρμόζεται για τη μετατροπή σε εθνικό νόμισμα της εκφρασμένης σε ECU πριμοδοτήσεως είναι εκείνη που ισχύει την 1η Αυγούστου του έτους συγκομιδής, όσον αφορά τις παραδόσεις που γίνονται έως τις 31 Δεκεμβρίου του έτους αυτού, και εκείνη που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του επομένου έτους, όσον αφορά τις μεταγενέστερες παραδόσεις.

14. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν ο όρος «παραδόσεις», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 1 του κανονισμού περί ισοτιμιών, πρέπει, όταν μεταξύ του παραγωγού και της επιχειρήσεως μεταποιήσεως παρεμβάλλεται μια ένωση παραγωγών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά την παράδοση καπνού από την ένωση παραγωγών προς την επιχείρηση μεταποιήσεως ή τις παραδόσεις καπνού από τους παραγωγούς προς την ένωση. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί επίσης διευκρινίσεις ως προς την ερμηνεία της έννοιας «συμβατική παράδοση», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού.

**Η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία**

15. Παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου κατέθεσαν μόνο η Επιτροπή και η Buratti. Η Buratti ισχυρίστηκε ότι από τη ratio και την οικονομία των κρίσιμων διατάξεων προκύπτει ότι η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας ισοτιμίας είναι η ημερομηνία της παραδόσεως προς την επιχείρηση μεταποιήσεως, χωρίς να έχει σημασία το αν οι παραδόσεις πραγματοποιήθηκαν από συγκεκριμένο ανεξάρτητο παραγωγό ή από ένωση παραγωγών. Η Επιτροπή υποστήριξε επίσης ότι ο όρος «συμβατική παράδοση» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού αποτελεί έννοια κοινοτικού δικαίου, το περιεχόμενο της οποίας πρέπει να προσδιοριστεί χωρίς να ληφθούν υπόψη τα εθνικά δίκαια. Η εν λόγω έννοια αφορά την υλική μεταβίβαση του καπνού σε μια επιχείρηση μεταποιήσεως, στο πλαίσιο συμβάσεως καλλιέργειας. Η Buratti ισχυρίστηκε ότι η «συμβατική παράδοση» είναι η υλική παράδοση που πραγματοποιείται προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων παραδόσεως που απορρέουν από τη σύμβαση καλλιέργειας και τις οποίες υπέχει ο παραγωγός ή η ένωση παραγωγών που έχει υπογράψει τις συμβάσεις καλλιέργειας και που κατ' αυτόν τον τρόπο εκπληρώνει τις απορρέουσες υποχρεώσεις παραδόσεως.

**Η άποψή μου επί της υποθέσεως**

16. Το παρόν προδικαστικό ερώτημα ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ μιας ενώσεως παραγωγών και ενός παραγωγού, η οποία αφορά το ύψος της πριμοδοτήσεως που πρέπει να καταβάλει στον παραγωγό η ένωση. Το ερώτημα όμως που υπέβαλε στο Δικαστήριο το εθνικό δικαστήριο αφορά τον υπολογισμό της πριμοδοτήσεως στο πλαίσιο της σχέσεως μεταξύ μιας επιχειρήσεως μεταποιήσεως και μιας ενώσεως παραγωγών. Το γεγονός ότι το εθνικό δικαστήριο έκρινε, στο πλαίσιο της διαφοράς την οποία καλείται να επιλύσει, ότι έπρεπε να υποβάλει ερώτημα επί του σημείου αυτού οφείλεται προφανώς στο ότι το δικαστήριο αυτό θεωρεί ότι το ύψος της πριμοδοτήσεως που η επιχείρηση μεταποιή-

σεως οφείλει να καταβάλει στην ένωση παραγωγών στην προκειμένη υπόθεση έχει κρίσιμη σημασία για τον προσδιορισμό του ύψους της πριμοδοτήσεως που πρέπει να καταβάλει η ένωση στον παραγωγό.

17. Συναφώς επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο βασικός κανονισμός λαμβάνει σαφώς ως αφετηρία την περίπτωση του παραγωγού που παραδίδει ακατέργαστο καπνό σε μια επιχείρηση μεταποιήσεως. Για παράδειγμα, τα άρθρα 5 και 6 του βασικού κανονισμού ορίζουν ότι προϋπόθεση για να χορηγηθεί η πριμοδότηση είναι η παράδοση του καπνού να πραγματοποιείται βάσει συμβάσεως καλλιέργειας που να έχει συναφθεί μεταξύ ενός παραγωγού και μιας επιχειρήσεως μεταποιήσεως. Από το άρθρο 12 όμως του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι όταν οι συμβάσεις καλλιέργειας συνάπτονται μεταξύ μιας επιχειρήσεως μεταποιήσεως και μιας ενώσεως παραγωγών χορηγείται ειδική ενίσχυση ύψους 10 % της πριμοδοτήσεως, προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη ήταν η παροχή κινήτρων για τη σύσταση ενώσεων παραγωγών, οι οποίες να είναι σε θέση να πραγματοποιούν τις παραδόσεις προς τις επιχειρήσεις μεταποιήσεως. Στις περιπτώσεις στις οποίες μεταξύ του παραγωγού και της επιχειρήσεως μεταποιήσεως παρεμβάλλεται μια ένωση παραγωγών, οι διατάξεις του κανονισμού στις οποίες χρησιμοποιείται ο όρος «παραγωγός» έχουν την έννοια ότι καλύπτουν τόσο τους παραγωγούς όσο και τις ενώσεις παραγωγών. Το συμπέρασμα αυτό δεν συνάγεται μόνο από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, ο οποίος αφορά τους συνάπτοντες συμβάσεις καλλιέργειας, αλλά και από το άρθρο 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού περί ποσοστώσεων, με το οποίο καθίσταται σαφές ότι ο όρος «παραγωγός» καλύπτει και τις ενώσεις παραγωγών.

18. Αν το άρθρο 1 του κανονισμού περί ισοτιμιών ορίζει ότι η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της ισοτιμίας που πρέπει να εφαρμοστεί είναι η ημερομηνία της παραδόσεως του ακατέργαστου καπνού από τον παραγωγό στην επιχείρηση μεταποιήσεως, το εν λόγω άρθρο πρέπει ομοίως να ερμηνευθεί, στις περιπτώσεις στις οποίες μεταξύ παραγωγού και επιχειρήσεως μεταποιήσεως παρεμβάλλεται μια ένωση παραγωγών, υπό την έννοια ότι αφορά τον χρόνο της εκ μέρους της ενώσεως παραγωγών παραδόσεως προς την επιχείρηση μεταποιήσεως. Τούτο τονίζεται εξάλλου από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού περί ειδικής ενισχύσεως, το οποίο κάνει λόγο, με το ίδιο πνεύμα, για «σύναψη εκ μέρους της ένωσης, εξ ονόματός της και για λογαριασμό της, των συμβάσεων καλλιέργειας για το σύνολο της παραγωγής των μελών της» και για «προσκόμιση» στην ένωση «όλης της παραγωγής των μελών (...), κατόπιν προετοιμασίας σύμφωνα με κοινούς κανόνες, με σκοπό την παράδοσή της στους μεταποιητές». Οι όροι «παράδοση» και «παραδόσεις», οι οποίοι χρησιμοποιούνται αντίστοιχα στο άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού και στο άρθρο 1 του κανονισμού περί ισοτιμιών, έχουν συνεπώς την έννοια ότι αναφέρονται στον χρόνο παραδόσεως του ακατέργαστου καπνού από την ένωση παραγωγών προς την επιχείρηση μεταποιήσεως και όχι στην προσκόμιση του ακατέργαστου καπνού από τους παραγωγούς στις ενώσεις παραγωγών.

19. Η ορθότητα του συμπεράσματος αυτού επιβεβαιώνεται εξάλλου από το γεγονός ότι το άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού χρησιμοποιεί την έκφραση της «συμβατικής» παραδόσεως σε σχέση με τον προσδιορισμό της προθεσμίας για την καταβολή του ποσού της πριμοδοτήσεως. Η σύμβαση στην οποία αναφέρεται η εν λόγω διάταξη πρέπει να είναι η σύμβαση καλλιέργειας που συνάπτεται μεταξύ των ενώσεων παραγωγών και των επιχειρήσεων μεταποιήσεως, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5, στοιχείο γ', και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του εκτελεστικού κανονισμού.

20. Το γεγονός ότι στο άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού — και μόνο στο άρθρο αυτό — γίνεται χρήση της εκφράσεως «συμβατική παράδοση» πρέπει να συνεκτιμηθεί με το γεγονός ότι η εν λόγω διάταξη προσδιορίζει την προθεσμία για την καταβολή του ποσού της πριμοδοτήσεως. Αν δεν είχε χρησιμοποιηθεί η εν λόγω έκφραση, θα μπορούσε εσφαλμένα να γίνει δεκτό ότι η πριμοδότηση χορηγείται ακόμη και αν οι παραδόσεις δεν αντιστοιχούν σε όσα έχουν συμφωνηθεί με τη σύμβαση καλλιέργειας. Το επίθετο «συμβατική» δηλαδή δείχνει απλώς ότι η επιχείρηση μεταποιήσεως δεν έχει την υποχρέωση καταβολής πριμοδοτήσεων για εμπορεύματα που εμφανίζουν ελαττώματα.

21. Αν επομένως η «παράδοση» πρέπει, προκειμένου να καταβληθεί πριμοδότηση, να είναι «συμβατική», τίθεται το ερώτημα αν η «παράδοση» συνίσταται στην υπό νομική έννοια μεταβίβαση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο συμβάσεως πωλήσεως. Κατά τη γνώμη μου όμως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο κοινοτικός νομοθέτης θέλησε να αφήσει το ζήτημα αυτό στην κρίση των συμβαλλομένων και να τους δώσει τη δυνατότητα να προσδιορίζουν τον χρόνο καταβολής της πριμοδοτήσεως συμφωνώντας σχετικά με το τι νοείται ως «χρόνος της παραδόσεως». Για παράδειγμα, στις εμπορικές πωλήσεις υπάρχουν συχνά ρήτρες που προβλέπουν ότι η μεταβίβαση επέρχεται με την παράδοση του εμπορεύματος στον μεταφορέα, δηλαδή πολύ πριν το εμπόρευμα περιέλθει στην κατοχή του αγοραστή (της επιχειρήσεως μεταποιήσεως), πράγμα που είναι αναγκαία προϋπόθεση της μεταποιήσεώς του. Αν ο όρος «παράδοση», όπως περιέχεται στον κανονισμό, ερμηνευόταν σε συσχετισμό με τις διατάξεις περί πωλήσεως, οι οποίες δεν έχουν εναρμονιστεί σε κοινοτικό επίπεδο, θα μπορούσαν εντούτοις να προκύψουν διαφορές στη λειτουργία των οργανώσεων αγοράς μεταξύ των κρατών μελών. Κατά το άρθρο 189 της Συνθήκης, ο κανονισμός έχει γενική ισχύ, είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος· αν οι όροι καταβολής της πριμοδοτήσεως διέφεραν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, η δημιουργούμενη κατάσταση θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, ασυμβίβαστη προς την ανωτέρω διάταξη. Για την εφαρμοστέα ισοτιμία πρέπει να λαμβάνεται ως βάση η ίδια ημερομηνία σε όλα τα κράτη μέλη. Η έννοια της παράδόσεως πρέπει συνεπώς να αναχθεί σε έννοια κοινοτικού δικαίου που έχει περιεχόμενο ανεξάρτητο από τα εθνικά δίκαια.

22. Εφόσον η παράδοση του ακατέργαστου καπνού είναι η υλική πράξη από την οποία γεννάται η υποχρέωση της επιχειρήσεως μεταποιήσεως να καταβάλει την πριμοδότηση, το φυσικότερο, κατά τη γνώμη μου, είναι να γίνει δεκτό ότι η «παράδοση» έχει την έννοια της «traditio» του εμπορεύματος προς την επιχείρηση μεταποιήσεως, όπως άλλωστε πρότεινε η Επιτροπή. Η έννοια αυτή καλύπτει, κατά τη γνώμη μου, ακόμη και τις περιπτώσεις στις οποίες τα καπνά μπορούν να εξομοιωθούν προς «res tradita»: θα ήταν δηλαδή τυπολατρικό οι περιπτώσεις αυτές να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τις περιπτώσεις στις οποίες έχει πραγματοποιηθεί η ίδια αυτή «traditio», π.χ. την περίπτωση κατά την οποία το εμπόρευμα έχει δοθεί σε επιχείρηση που το μεταποιεί ως υπεργολάβος της επιχειρήσεως μεταποιήσεως. Δεδομένου ότι με την «traditio» αποσβέννυται εν γένει το δικαίωμα του πωλητή (παραγωγού ή ενώσεως παραγωγών) να εμποδίσει τη μεταβίβαση του εμπορεύματος, η ερμηνεία αυτή εγγυάται ότι οι πριμοδοτήσεις θα καταβάλλονται μόνον εφόσον η επιχείρηση μεταποιήσεως έχει στη διάθεσή της τον καπνό, πράγμα που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη μεταποίησή του, χάρη στην οποία ο καπνός θα αποκτήσει μεγαλύτερη αξία, οπότε η επιχείρηση μεταποιήσεως θα μπορέσει να πωλήσει το προϊόν της και να καλύψει με τις σχετικές εισπράξεις το τίμημα που κατέβαλε στους παραγωγούς ή την ένωση παραγωγών για την αγορά του καπνού.

## Πρόταση

23. Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνω να δοθεί η εξής απάντηση στο ερώτημα της Pretura circondariale di Verona:

Οι όροι «συμβατική παράδοση» και «παράδοση», που χρησιμοποιούνται αντίστοιχα στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3478/92 της Επιτροπής, της 1ης Δεκεμβρίου 1992, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδοτήσεως στον τομέα του ακατέργαστου καπνού, και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 3477/93 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1993, για τις γεωργικές ισοτιμίες που θα εφαρμοσθούν στον τομέα του καπνού, πρέπει να ερμηνευθούν, στην περίπτωση που η επιχείρηση μεταποιήσεως έχει συνάψει σύμβαση καλλιέργειας με ένωση παραγωγών, υπό την έννοια ότι αφορούν τον χρόνο κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η «traditio» του αναφερόμενου στη σύμβαση καλλιέργειας ακατέργαστου καπνού προς την επιχείρηση μεταποιήσεως.